

Otázky skôr pre jasnovídca ...

Školský rok, ktorý sa práve začal, je jedným z troch rokov, ktorý prežívame v období dvanástich mesiacov. Na spresnenie: občiansky rok – od 1. januára, školský rok – od 2. septembra a liturgický rok – od 1. adventnej nedele. Reklama by povedala: „Tri v jednom“.

Najväčšie pohyby v spoločnosti a najväčšia nutnosť plánovania prináša asi školský rok. Menia sa cestovné poriadky dopravných spojení, mení sa organizácia času v rodinách, mení sa program v živote farnosti, mení sa rytmus a ponuka na úrovni spoločenského, pracovného, politického a kultúrneho života. Následne sa menia aj naše biorytmy, kvôli skoršiemu vstávaniu detí, a taktiež i celých rodín a následne i celej spoločnosti.

Spolu s týmito zmenami je potrebné pre nasledujúcich desať mesiacov popremýšľať a naplánovať rozvrhy, aktivity, akcie, krúžky, bohoslužby, atď. atď. Nie je toho na človeka priveľa? V takejto situácii sme opäť možno postavení pred otázky, ktoré nás sprevádzajú celým našim životom: „Nakoľko si môžem svoj život naplánovať ja sám? Čo ma čaká v najbližšej budúcnosti? Kam sa môj život uberá? Zvládnem stanovené úlohy?“ Takéto otázky môžu byť niekedy znepokojujúce. Ale môžu nám aj pomôcť. Pomôcť zamerať náš pohľad najprv na to, čo je v skutočnosti to najdôležitejšie. A až potom plánovať svoju (vždy neistú) budúcnosť.

Svoju budúcnosť v skutočnosti nik nepozná. Ale my poznáme Toho, ktorý ju dobre pozná a pozná aj nás, pozná naše srdce, naše túžby, pozná naše bolesti, ale aj radosti. On najlepšie vie, ako náš život plánovať a organizovať.

Nebolo by preto na škodu využiť

nejaké tie chvíle k tejto najdôležitejšej pracovnej a strategickej schôdzke. K schôdzke s tým, ktorému na nás najviac záleží, s Tým, ktorý kráča s nami po našich cestách, a ktorý, aj keď to často priamo nevnímame, sa k nám prihovára a sprevádza nás...

A to je odpoveď aj na otázku, **prečo sa máme neprestajne modliť.** Krásnu odpoveď dáva aj v jednej zo svojich kníh Saint Exupéry. On rozdeľuje ľudí do troch skupín a to podľa toho, kto sa ako modlí. Hovorí, že jedni sa svojou modlitbou podobajú na pštrosa, druhí na sliepku a tretí na orla.

Pštros nepoužíva svoje krídla a spolieha sa len na svoje nohy. Keď mu hrozí nejaké nebezpečenstvo, dá sa na útek a keď je najhoršie, strčí hlavu do piesku. Jemu sa podobajú ľudia, ktorí sa vôbec nemodlia a spoliehajú sa len na svoju silu a schopnosti. Keď je najhoršie, odchádzajú zo života ako zúfanci.

Sliepka používa svoje krídla aspoň vtedy, keď je náhle ohrozená nejakým nebezpečenstvom. V tú chvíľu s pokrikom vzlietne, aby sa zachránila. Jej sa podobá svojou modlitbou ten človek, ktorý sa modlí len vtedy, keď mu hrozí nebezpečenstvo a niečoho sa obáva napríklad v nebezpečnej chorobe, pred vážnym rozhodnutím a podobne. Keď však nebezpečie pominie, zase modlitbu zanedbáva.

Orol používa svoje krídla pravidelne, každý deň a vznáša sa nimi do závratnej výšky. Podobne aj človek, skutočný kresťan, povznáša sa na krídlach modlitby k Bohu ráno, večer a v priebehu dňa najčastejšie aspoň krátkou strelnou modlitbou.

Budme kresťanmi - vždy a všade. I na začiatku školského roka!

Alfonz Vladimír Sabo, farár

**R.: Pane,
stal si sa nám útočišťom
z pokolenia na pokolenie.**

- 1 Človeka vraciaš do prachu a hovoríš: „Vráťte sa, synovia človeka!“
- 2 Ved' tisíc rokov je u teba ako deň včerajší, čo sa pomínul, a ako jedna nočná stráž.
- R.
- 3 Uchvacuješ ich: sú ako ranný sen; sú ako bylina v rozpuku:
- 4 ráno kvitne a rastie, večer vädne a usychá.
- R.
- 5 Nauč nás rátať naše dni, aby sme našli múdrosť srdca.
- 6 Obráť sa k nám, Pane; dokedy budeš meškať? Zľutuj sa nad svojimi služobníkmi.
- R.
- 7 Hneď zrána nás naplň svojou milosťou, a budeme jasat' a radowať sa po všetky dni života.
- 8 Nech je nad nami dobrotivosť Pána, nášho Boha; upevňuj dielo našich rúk, dielo našich rúk upevňuj!
- R.

Jedna z legiend otcov púšte hovorí, ako za opátom Antonom prišiel mladý človek, ktorý sa chcel stať mníchom, no nedokázal sa zriecť všetkého, čo má. Opát Anton mu povedal: „Ak sa chceš stať mníchom, chod' do mesta, nakúp tam mäso, priviaž si ho okolo svojho nahého tela a potom príď medzi nás.“ Ako sa vracal, pustili sa doňho hladné psy i divé vtáky, zožrali mäso a dorážali pritom aj jeho samého. K Antonovi prišiel celý zničený. Múdry mních mu odpovedal: „Kto sa chce zriecť sveta, a zároveň si ponechať niečo z jeho bohatstiev, podobne bude dorážaný od diabla, ktorý bojuje proti Božím služobníkom.“

Ježišove slová: „Ak niekto prichádza ku mne a nemá v nenávisti svojho otca, matku, ženu, deti, bratov, sestry, ba aj svoj život, nemôže byť mojim učeníkom“ sú klasickým príkladom, aké dôležité je mať k biblickým textom správne vysvetlenie. Ak by sme ich zobrali doslova, popreli by sme celé evanjelium.

„Kto z ľudí môže poznať Božie úmysly? Alebo kto môže pochopiť, čo chce Pán?“, zaznieva z Knihy múdrostí v prvom čítaní. Ide o hľadanie zmyslu života, o spoznanie osobnej životnej cesty, pri ktorom „dušu zaťažuje krehké telo a pozemský príbytok ťaží mnohými starosťami“. Už starozákonný autor hovorí, že to dokáže len ten, komu Boh dá svojho Ducha Svätého. Ježiš nadväzuje a hovorí, že treba uveriť jeho slovu a preň sa zriecť všetkého ostatného. Na slová o nenávisti k otcovi, matke, bratom a sestrám nestačí len vysvetlenie, že ide o semitizmus, ktorý vlastne znamená „kto ich miluje viac ako mňa“. Ježišove zdanlivo tvrdé slová vyjadrujú podmienku nasledovania. Odnievajú na ceste do Jeruzalema, pri ktorej ho nasleduje veľký nadšený zástup, plný falošných predstáv o pozemskom Mesiášovi a pozemských výhodách. Ježiš ich chce vyviešť z ilúzií. Pravý učeník je ten, kto ho nasleduje na ceste kríža. Božie kráľovstvo je pre všetkých, ale treba splniť podmienky, ako vstúpiť tesnou bránou. Všetci sme príliš tlstí, aby sme prešli, nafúknutí ilúziami o svojich kvalitách a obťažaní neviazanosťami na veci, na ľudí a ich mienku, na svoje plány a predstavy. A zároveň plní slabosť zanechať bez Božej pomoci to, čo nás spúta a ťaží. Podobenstvom o kráľovi pred bojom a o staviteľovi chce Ježiš lacno nadšenému zástupu povedať: „Ak sa nechcete vzdať všetkého a tak byť mojimi učeníkmi, radšej zastaňte a vráťte sa domov. Ja stúpam do Jeruzalema, do slávy cez kríž a cez smrť do života.“

Božie kráľovstvo patrí chudobným, lebo sám Kráľ sa stal chudobným, zanechal nebeského Otca i pozemskú matku, aby v poníženosti poslušne plnil Otcovu vôľu. Tí, čo robia podobne a počúvajú Ježišovo slovo, stávajú sa jeho ocom, matkou, bratom i sestrou. Rozhodnúť sa pre Boha neznačí zničiť prirodzené vzťahy. Znamená očistiť ich od sebeckých neviazaností a dať im nový základ i náplň. Nenávidieť máme náš nesprávny vzťah k tým, čo sú nám citovo blízki. Máme ich milovať nezištnou Božou láskou. Byť učeníkmi toho Majstra, ktorý sa pre nás stal chudobný, aby nás obohatil svojou chudobou, a dal svoj život, aby sme ho my získali v hojnosti.

Marián Gavenda

Modlitba

Ty
Večný,
ktorý si
ktorý si vždy
ktorý si vždy a všade
ktorý si vždy a všade bol
ktorý vždy a všade budeš
bud' s nami teraz aj keď prídeš Amen

Bohumil H. Chmelík „V šere ticha“

Politici sú zvláštny druh ľudí. Niekedy potrebujú vieru, že slnko svieti aj v noci. Potrebujú hrošiu kožu, necitlivú voči všetkému hmyzu, ktorý sa na nich denne lepí. Mnohí si myslia:

čo robia politici, robia predovšetkým pre vlastný prospech, kvôli vlastnej moci. Napriek tomu by som za nich chcel utrušiť slovko. Iste, veľa toho narozprávajú, no nenosia zbrane. Kto sa chce zbaviť politikov, musí si uvedomiť, že po politikoch prídu buldozéry. Tie nerozprávajú, tie mlčia a všetko naplocho zrovnávajú.

Byť dobrý neznamená všetko pokladať za dobré.

Byť dobrý, to sa nedá zneužívať na naplnenie egoizmu druhých.

Byť dobrý sa nedá minimalizovať brutalitou buldozérov.

Skutočne radikálny nie je ten, kto stojí na krajnej ľavici

či na krajnej pravici,

ale ten, kto žije ako naozaj chudobný

a vytrháva najhlbšie korene zla

aj z vlastného srdca.

Phil Bosmans „Mám ťa rád“

Sväté omše v 23. týždni Cezročného obdobia (C)

6.IX. pondelok

18.00 Na úmysel darcu

7.IX. utorok

18.00 Za Ľ Irenu Hájičkovú a rodičov

8.IX. streda

18.00 Za Ľ Sylvii Kosnáčovú – 5. výročie úmrtia

9.IX. štvrtok

18.00 Za Ľ Františka a Máriu Lenghardtových a rodčov

10.IX. piatok

18.00 Za Ľ Pavla a Máriu Jamrichových

11.IX. sobota

8.00 Za Ľ z rodiny Čaputovej a Miklošovičovej

Upratovanie kostola č.d. 325 - 352

12.IX. 24. nedeľa cezročného obdobia

8.00 Za Ľ Jozefa Mikletiča, sestru Annu a rodičov

Lektori: Blahová, Jelínek

9.15 Za farníkov

Lektori: Kordošová Bublavý

Liturgický kalendár

6.IX. pondelok	sv.Zachariáš, prorok, sv.Mansféd, biskup
7.IX. utorok	sv.Košickí mučeníci
8.IX. streda	Narodenie Panny Márie - sviatok
9.IX. štvrtok	sv.Peter Claver, kňaz
10.IX. piatok	sv.Mikuláš Tolentínsky, kňaz a reholník
11.IX. sobota	sv.Emilián, biskup

Slovo na dnes

Porušovať zákon?

V uplynulých dňoch som sa často vracal k jednému dávnomu pocitu - respektíve úsmevnému dojmu, o ktorom som rád rozprával svojim kolegom. Ide o to, že v evanjeliu sa mi najviac páči príbeh, kde Ježiš so svojimi učeníkmi v sobotu kráča poľami a oni zberajú obilie. Nech som akokoľvek prízvukoval, že ide o svojráznu príhodu, ktorá zodpovedá nezbedným rokom mladosti, zdá sa mi, že som sa intuitívne skutočne dotkol niečoho, čo sa mi zdá oveľa dôležitejšie, ako je neposednosť či nezbednosť.

Naučili sme sa alebo nás naučili byť serióznymi vo viere. Posvätné obrazy Krista, Boha Otca, svätých a anjelov vrývali do nášho vedomia posvätnú úctu, nedotknuteľnosť a nedostupnosť. Všetko bolo také vážne, takmer vyčerpávajúce a ťažké. Akoby sa hravosť kamsi úplne vytratila. Ale v evanjeliu sa nachádza veľa príbehov, ktoré potvrdzujú pravý opak. Jednou z týchto príhod je tá, ktorú som spomenul. Pripomeňme si ju veľmi krátko. Je sobota. Pre židov je to deň zasvätený Bohu. Presne sa vedelo, čo sa v ten deň smie a čo sa nesmie robiť. Všetko bolo striktné predpísané. Od počtu krokov po náboženské úkony. Ale Ježiš tento zákon porušuje. On kráča po poli a robí viac krokov, než bolo zvykom. Nepridržiava sa všetkých zaužívaných predpisov a aby toho ešte nebolo málo: v ten deň aj uzdravuje, pomáha a káže. Nadmieru pohoršujúce konanie! Nemohli ho vystáť. Porušoval starodávne tradície a Boží zákon! Ale on má svoje učenie, ktoré hovorí, že človek nepatrí sobote, ale sobota patrí človeku.

Alebo si vezmime poučenie, ktoré hovorí, že každý múdry človek, ak mu padne v sobotu vôl do studne, vytiahne vola a radšej poruší zákazy týkajúce sa soboty, akoby mal nechať utopiť nevinné zviera a dovoliť, aby mu vznikla škoda. Ako by potom nemal pomôcť človeku?! To všetko teda hovorí o skutočnosti, že Ježiš si uvedomoval, že zákony existujú, ale nesmú potláčať ľudskosť, nesmú sa obrátiť proti človeku a proti životu. S ním by sme pokojne mohli povedať: človek je najvyššia hodnota a stojí nad zákonmi a predpismi. Aj všetky náboženské predpisy majú zmysel iba vtedy, ak sú pre človeka a pre jeho blaho. Ježiš vyčítal farizejom a zákonníkom: „Neznesiteľné bremená uvalujete na ľudí a sami sa tých bremien nedotýkate ani len prstom.“ Preto sa mi asi príhoda so zberom obilia vždy zdala príťažlivou. Apoštoli intuitívne, ale aj reálne pocítili, že Ježiš má v sebe silu, ktorá viacnásobne prevyšuje predpisy a zákonnú spravodlivosť. Pri ňom sa aj oni cítili slobodní. Preto zberali obilie, hoci im nepatrilo a hoci to zakazoval zákon uctievanie soboty.

V súlade s tým by sme mohli povedať, že ten, kto je s Bohom a v Bohu, cíti, že je možné aj porušiť náboženský zákon a necítiť pri tom vinu. Iba ten, kto pocítil takúto slobodu, vie, že Boh je viac a vyššie ako všetky predpisy a ustanovenia zákona. Ten, kto sa nikdy neodvážil či nepomyslel na to, že by v mene človeka alebo v mene lásky mohol porušiť nejaký náboženský zákon, možno nikdy nepocítil, čo je to byť s Bohom! Možno ani nepocítil, čo znamená úprimne milovať Boha a byť milovaný Bohom! Pavol celý List Galatánom venoval práve tomuto problému - zákon neospravedlňuje, ale viera v Ježiša Krista áno. A občas nadobúdame dojem, že sme mnoho zo starozákonného a zákonného pripísali Ježišovi. Zaťaženie právnymi, tradičnými a inými bremenami sa niekedy neodvážime ani pohnúť, lebo sa bojíme, že by sme mohli porušiť nejaké predpisy. Možno preto je náš Boh taký seriózny hierarcha, ktorý prebýva na nedostupnom mieste.

Chalíl Džibrán povedal: „Máte pôžitok z prijímania zákonov a ešte väčší, keď ich porušujete.“ Mohli by sme povedať - porušujete ich vtedy keď stratili svoj zmysel, alebo potom, keď

už si nie sme istí autoritou toho, koho sme si určili za najvyššieho strážcu domu. Ľudské spoločnosti sú také, že sa zakladajú na ustanoveniach zákona. Je potrebné, aby vládol v spoločnosti istý poriadok, to je jasné. Ale ak sa poriadok v spoločnosti stane dôležitejším ako konkrétny človek, potom sa tento poriadok stáva samoučelným. „Neprišiel som zákon zrušiť, ale naplniť,“ hovoril Ježiš. Naplniť mierou lásky a nie vykonávaním spravodlivosti. To je ten pocit, ktorý mali aj apoštoli, keď zberali obilie.

Anton Šuljič „Dobry manažér“

Odovzdať sa s Máriou

Bože, v tebe sa spája otcovská i materská láska a Máriu si vybral za matku pre svojho Syna.

Pri pohľade na ňu žasnem nad tajomstvom toho, ako si sa stal človekom.

V Márii vidím tvoju materinskú a nežnú lásku.

„Neporušil si lono Panny,“

tak znie jedna stará cirkevná pieseň.

Otvor, prosím, moje srdce pre Syna Panny Márie,

pre Ježiša, ktorému chcem vždy lepšie rozumieť.

Daruj mi Máriinu dôveru,

aby som sa aj ja mohol otvoriť tvojmu Slovu,

že sa vo mne stane telom a celého ma prenikne.

... a tvoju vlastnú dušu prenikne meč, aby vyšlo najavo zmysľovanie mnohých srdc. “ :Lk 2, 35)

Prosím ťa za všetky matky trpiace pre svoje deti, ktoré si zvolili nesprávnu cestu. Prosím ťa za všetkých osamelých ľudí, za zlomené srdcia

Nech pri pohľade na Máriu spoznajú

a pocítia tvoju materinskú lásku.

Daj, nech sa v tvojej láske cítia bezpečne.

„Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána,

nech sa mi stane podľa tvojho slova. “

Anjel potom od nej odišiel. “ (Lk,38)

Daruj aj mne ochotu dôverovať tvojmu slovu a veriť, že požehnávaš aj môj život.

Daroval si mi Máriu ako obraz nádeje,

že aj môj život prinesie ovocie

a Kristus sa narodí aj vo mne.

Drž nado mnou svoju dobrotivú ruku,

aby som sa čoraz viac zahaloval do tvojej lásky

a vedel, že ma chrániš pred všetkým,

čo ma denne trápi.

Amen.

Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce-modlitby“

SPEVÁK MORSKÝCH HLĚBOK Nemáme problém predstaviť si, ako radostne spieva vták v korune stromu svojmu Stvoriteľovi. Neverili by ste však, že aj v morských hlĺbkach žije jeden spevák - veľryba (Megaptera novaeangliae).

Vedci to zistili pred necelými päťdesiatimi rokmi. Do mora spustili mikrofón v nádeji, že sa im podarí zachytiť zvuky, ktoré veľryba vydáva. Tento experiment sa vydaril - podarilo sa im totiž nahrat' veľrybie piesne. Nahrávka týchto piesní sa dokonca predávala v obchodoch s hudbou!

Aj niektoré ďalšie druhy veľrýb a delfínov dokážu vydávať určité tóny, pomocou ktorých spolu komunikujú, ale schopnosťou usporiadať zvuky do piesne obdaroval Boh len jeden druh veľrýb. Sú to piesne, ktoré sa podobajú piesňam človeka, majú verše a refrény. Každá pieseň trvá od niekoľkých minút až do pol hodiny a môžete ju počuť až do vzdialenosti vyše 30 kilometrov.

Vedci, ktorí sa tým zaoberali, nazvali jednotlivý zvuk „prvkom“, Sériu týchto prvkov tvorí „frázu“. Niekoľko fráz tvorí „tému“ a niekoľko tém „pieseň“. V piesni môže byť 7 alebo 8 tém. Veľryba ich opakuje v presnom poradí stále dookola, niekedy celých 24 hodín denne! Zaujímavé je, že piesne spievajú len samce; samičky vydávajú neusporiadané zvuky.

Časom sa piesne upravujú a po niekoľkých rokoch môžu byť úplne iné, no každý samec má vždy svoju vlastnú pieseň. Pretože zvuk sa šíri vo vode štyrikrát rýchlejšie ako vo vzduchu, neprekvapuje nás, že iné veľryby veľmi rýchlo zaregistrujú zmeny v piesni.

Zdá sa, že väčšina veľrýb spieva v tropických vodách, kde sa pária a kde sa im rodia mláďatá. S príchodom leta veľryby migrujú do chladných polárnych vôd za potravou. Ich výdrž je obdivuhodná - preplávajú takmer 5 000 km len s celkom malou prestávkou. Za mesiac dokážu prekonať vzdialenosť až 1 600 km.

Tieto veľryby dostali meno podľa oblúka na chrbte, ktorý vytŕča z vody, keď sa chystajú ponoriť. Merajú okolo 16 metrov, vážia od 30 do 50 ton a dožívajú sa okolo 45 až 50 rokov. Mláďa pri narodení meria asi 4 metre a váži okolo 2,5 tony. Denne vypije od svojej matky viac ako 50 litrov mlieka. Narodí sa v priebehu 10 sekúnd a s matkinou pomocou hneď vypláva na hladinu, aby sa prvýkrát nadýchlo. Po 30 minútach už vie plávať.

*Dom dokazuje existenciu staviteľa;
šaty existenciu kŕmčára; dvere existenciu tesára
a náš svet existenciu Boha Stvoriteľa.*

Rabbi Akiba ben Josef

Lectio divina

Požiadavky na učeníkov

Lk 14,25-33

²⁵Raz išli s ním veľké zástupy. On sa k nim obrátil a povedal:

²⁶Ak niekto prichádza ku mne a nemá v nenávisti svojho otca i matku, ženu a deti, bratov a sestry, ba aj svoj život, nemôže byť mojim učeníkom. ²⁷Lebo kto ide za mnou a nenesie svoj kríž, nemôže byť mojim učeníkom. ²⁸Keď niekto z vás chce stavať vežu, či si najprv nesadne a nepočíta náklady, či bude mať aj na jej dokončenie? -

²⁹Aby sa mu všetci nezačali posmievať, keď uvidia, že položil základy, a pritom nemá na dokončenie stavby: ³⁰Tento človek začal stavať a nebol schopný dokončiť.

³¹Alebo keď má ísť kráľ do boja s iným kráľom, či si najprv nesadne a neporadí sa, či sa môže s desiatimi tisícami postaviť proti tomu, ktorý ide proti nemu s dvadsiatimi tisícami? ³²Ak nie, vyšle posolstvo, kým je jeho protivník ešte ďaleko, a vyžiada si podmienky mieru. ³³Tak nikto z vás

nemôže byť mojim učeníkom, ak sa nezriekne všetkého, čo má.

Ďalšie čítania: Múd 9,13-18; Ž 90,3-6.12-14.17; Flm 9-10.12-17

1 ČÍTANIE:

Ježiš rozpráva zástupom, zhromaždeným okolo seba, o problémoch, ktoré im jeho nasledovanie spôsobí. Veľa z nich ho nasleduje len preto, že je populárnym učiteľom. Ale učeníci vedeli tiež to, že tých najbližších budú sprevádzať starosti a trápenia. Už teraz pociťovali prenasledovanie z radov náboženských autorít. V každom vzťahu príde čas, keď sa musíme rozhodnúť, či ho začneme brať vážne alebo nie. A to je presne to, o čom nám dnes hovorí Ježiš. Kresťanský život je nie pre tých, čo chcú byť populárni, alebo sa chcú zabávať bez akýchkoľvek povinností.

Čím viac Ježiš túto pozíciu vysvetľuje, tým sa stáva náročnejšou. Veci, ktoré sa zdajú byť dobré, môžu zničiť náš nebeský vzťah. Ježiš nám hovorí, aby sme o tom uvažovali. Nič nám nesmie brániť vo vzťahu k nemu. Takže aj mama a otec, manžel a manželka a naše deti a naše osobné potreby a túžby musia zaujímať až druhé miesto po Ježišovej vôli. Takto funguje Ježišov vzťah s jeho milovaným otcom.

Hrôzostrašné je to, že aj my sa musíme chcieť vzdať svojho života do takej miery, že budeme istým spôsobom ukrižovaní. Toto je veľmi bolestivé. Sme povolani plniť Božiu vôľu bez ohľadu na to, aké utrpenie alebo potupu nám to prinesie. Naše sebecké konanie musíme podriadiť Božej vôli. Tento spôsob prežívania sa dotýka každej oblasti nášho života a postupne nás uvedie na tú istú vlnovú dĺžku - do harmónie s Ježišom. A bude nás to stáť úplne všetko. Z tohto dôvodu Ježiš používa silné grafické obrazy, aby nás tak prinútil uvažovať nad cenou, ktorú musíme obetovať predtým, než nastúpime na túto púť ako jeho učeníci.

Zástupy v Jn 6,43-71 boli zhrozené z niektorých aspektov Ježišovho učenia a viacerí ho preto opustili. Ježiš jasne povedal, že ho nemôžeme nasledovať len ľudskými silami. Je to možné len s Božím Duchom. A v Jn 6,65 to vysvetľuje, keď hovorí: „...nikto nemôže prísť ku mne, ak mu to nezaručí Otec“.

2 MEDITÁCIA:

Čo nás zaujalo z čítania týchto veršov najviac? Existuje aj v našom živote nejaký aspekt, ktorý sa nezhoduje s Ježišovým učením?

3 MODLITBA:

V poníženosti strávme nejaký čas v modlitbe s Bohom. Poprosme ho, aby nám pomohol odovzdať všetko v našom živote jemu. Prosme Ducha Svätého, aby nám dal silu a milosť nasledovať Ježiša bez ohľadu na dôsledky. Upríme svoj zrak na Ježiša. 1Tes(Sol) 5,23-24 nás povzbudí slovami: „A sám Boh pokoja nech vás celých posväť a pri príchode nášho Pána Ježiša Krista nech zachová vášho neporušeného ducha, dušu i telo bez úhony. Verný je ten, ktorý vás povoláva - on to aj urobí.“

4 KONTEMPLÁCIA:

Uvažujme o príklade, ktorý nám dáva sám Ježiš o tom, ako máme svoj život úplne podriadiť Bohu. On vedel o nekonečnej láske svojho Otca.

Uvažujme o utrpení, ktoré Ježiš pretrpel za nás na kríži, aby sme my mohli žiť život slobodný od hriechu a potešovať Boha.

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku